

ban nem akar a saját felelősségére cselekedni,
mert hallotta Hunter urnak azt a nyilatkozatát,

utasítást, de ha ez ellen a miniszternek ellenetése van, ő ehhez nem ragaszkodik. De tekintettel arra, hogy a javaslat nem kizárólag jogi kérdéseket foglal magában, az eminenter jogi kérdések elbírására választott igazságügyi bizottság helyett egy a ház által külön a javaslat tárgyalására kiküldendő nagyobb számú szakbizottság választását, s a javaslatnak ehhez való utasítását indítványozta. Hangsúlyozta, hogy ez nem egyik vagy másik pártnak, hanem az egész háznak s az egész hazának kérdése.

Szilágyi Dezső igazságügyminiszter kijelentette, hogy a kormány nevében hozzájárul a külön szakbizottság kiküldéséhez, de az osztályokhoz való utasításra nézve egyelőre nem akarja magát semmi esetre sem lekötöztetni.

Az elnök, miután a házszabályokra való hivatkozással észrevételeket tett a Beöthy Ákos indítványára, a Prónay báró indítványa értelmében mondta ki a határozatot.

Ülés végén Wittman János intézett interpellációt a szarvas marha és hizott sertés Németországba kivitele tárgyában gr. Bethlen András miniszterhez. Mire Bethlen válaszlótt és választ a ház tudomásul vette.

Ezután az ülés véget ért s a képviselők közül számosan elutaztak, hogy az első hétfői szünetnapot magánügyeik végzésére használják fel. Kedden azonban már ismét foly a vita, mely még mindig végtelennek látszik.

Bíráskodás választások felett.

Az igazságügyminiszter által a képviselők szombati ülésén benyújtotta törvényjavaslat főbb intézkedéseit a következőkben ismertetjük:

A legfontosabb a törvényjavaslatban amazoknak felsorolása, melyek miatt a választás érvénytelen s a melynek megállapítása kéréstől állhat.

Ezek a következők:
Ha a képviselő választható nem volt.
Ha a képviselő veszteget vagy abban részes.

Ha a képviselő valami viszontszolgálatot ígért, fenyegetett vagy befolyásolt.

Ha a képviselő valamely választott erőszakkal való fenyegetés által megakadályozott a szavazásban, vagy abba beleegyezett.

Ha a képviselő a választási határnap közöttétől számított idő alatt etet-itat.

Ha a képviselő szóval vagy írásban a törvény vagy hatósági rendeletek ellen ígat.

Ha a képviselő osztály, nemzetiség vagy hitfelekezeti ellen gyűlöletre ígat; ugyancsak ha a tulajdon vagy a házasság jogintézménye ellen ígat s a köztulajdon fenntartásával ámit.

Ha a közhivatalnok valamely választott hivatalos hatalmával befolyásolja.

Ha bizonyos választók, kik az ellenjelölésre akartak szavazni, a választásbani részvételben megakadályozták és kintartatták, hogy az ellenjelölt ezen választók visszatartása miatt az általános többséget nem kapta meg.

Ha ugyanazt hivatalos közeget követi el.

Ha kimutatatták, hogy a választásban megakadályozott választók számbavételével a képviselő az érvényes szavazatok általános többségét nem nyerte el.

Ha a választásnál nem a törvényes névjegyzék szolgált.

zatát, hogy Shuckot nem fogadja többé vissza.

En sem tenném, ha rajtam állna a választás Ausztin. Az egy képmutató renyhé tokerő, egyszer munkatehetetlen mert részeges máskor pedig midőn józan izága, bujtogató, s elégedetlenséget igyekezik elhinteni az emberek között. Már két hét óta tekerget. De Qual, ez nem az én dolgom, Mill ur a munkavezető.

Az udvar tizenkét és egy óra között szinte üres volt. Az, akit Mill urnak hallottunk, nevezni, és Ausztin rendesen ott maradtak, néha a főnökök is ott voltak s rajtuk kívül még egy két ember.

Ausztin szerette ezt az órát, mert ilyenkor csendesség volt. Nagy buzgalommal látott a munkája után midőn a dr. Bevary személyében egy másik félbe szakítás érte. Ausztin azt kezdte gondolni, hogy ma már a rajzot egészen félre teheti.

Clay ur, van az irodában magán kívül valaki? kérdé az orvos.

Bent nincsen. Mill kint van valahol.

Az orvos leült, s átható szemeit Ausztinra függesztette.

Mi történt itten ma reggel Gwinn kisasszonnyal? kérdé.

Semmi baj sem történt magyarázta röviden Ausztin. Történetesen Henry ur távol volt.

Hunter ur jött be és meglátta a kisasszonyt, és ennyi volt az egész.

— Mi a maga véleménye? kérdé az orvos.

Jöjjön mondja meg őszintén. Magának jó adat ítélőtehetsége van, és a mellett hallgatag más különben nem kérdezném. Mit gondol Gwinn kisasszony téved vagy Hunter Henry hazudik?

Ausztin nem válaszolt rögtön. Bevary félre értette hallgatásának az okát.

Ha a választási elnök nem a kitűzött napon és helyen tartotta meg a választást.

Ha a választási elnök az ajánlást nem fogadta el, vagy a megválasztott képviselő nem volt törvényesen jelölve.

Ha a szavazás nem nyilvánosan és élő szóval történt.

Ha a választási elnök oly jelölt viszálypést jelent be, a ki vissza nem lépett.

Ha a képviselő az érvényes szavazatok általános többségét nem nyerte el.

Az általános többség megállapításánál egy a képviselőre, mint pedig a más jelölthez beadott szavazatokból levonandók azok, a melyekre nézve bebizonyították, hogy az előző bekezdés értelmében érvénytelenek.

A képviselőre vagy más jelölthez beadott szavazatokhoz pedig hozzáadandó azon választóknak szavazata, a kikről bebizonyították, hogy a szavazati jog gyakorlása tőlük törvény ellenére lett semmisnek vagy érvénytelennek nyilvánítva s e mellett ki lett mutatva, hogy az illető választó a képviselőre, illetőleg a más jelölthez akart szavazni.

A szavazatok levonásának vagy hozzáadásának hasonlóképp helye van: azon szavazatokra nézve is, a melyek a szavazási rovatok ikeiben éppen nem vagy a választásnak megfelelően lettek feltüntetve, továbbá azon szavazatokra nézve is, a melyeket jogosulatlan egyének adtak be.

Azon választók, a kik a 10. és 11. pontban meghatározott cselekmény folytán nem szavaztak, az általános többség megállapításánál olyképp számítottak, mintha a képviselő ellen szavaztak volna.

Általános többségnek csak az tekintetik, ha a képviselőre adott érvényes szavazatok és a gátolt választók együttes számából leszámítottak azok, a kikre nézve a választás-védők kimutatták, hogy a képviselőre akartak szavazni.

Nem esik-e a törvény alá a választóknak a választás színhelyére való szállítása. A fuvardíj azonban nem lehet magasabb a szabályrendelet által megszabott díjnál. A magasabb díj vesztegetésnek tekintetik. Továbbá a választók ellátása a választás ideje alatt.

Válasz a román memorandumra.

„A magyar románok és a magyar nemzet. A magyar főiskolák ifjúságának válasza Románia egyetemi ifjúságának emlékirata.” — e cím alatt jelent meg a válasz a román memorandumra, amelynek kiadói a budapesti magyar tudomány-egyetem, a budapesti kir. József-műegyetem, a kolozsvári kir. magyar tudomány-egyetem, a pozsonyi, kaszai, nagyváradi, győri, eperjesi, debreczeni, kecskeméti, mármaros-szigeti jogakadémiák, a pécsi és egri jogliceumok, a sárospataki akadémia, a magyar-óvári gazdasági akadémia és a selmeczi bányászati és erdészeti akadémia ifjúsága.

E válasz-írat, mint a füzet egyik jegyzete mondja, francia és német nyelvre lefordítva megküldetett a külföldi főiskolák, lapoknak, a politikai, közélet és társadalom minden kiváló és illetékes tényezőjének.

A válaszból közöljük a következő részeket:

I.

A bukaresti oláh egyetemi ifjúság egy emlékirattal árasztotta el a művelt világot,

— Clay ne habozzon. Maga tudja, hogy én megbízható vagyok: és én nem vagyok az, aki egy Hunter bántalmazására megmozdulnék. Ha ennek a dolognak a mélyébe igyekezek hatni, az, onné van, hogy a baj helyrehozására tölem telhetőleg mindent megtegyek s rokonsáimról a hibás cselekedet rossz következményeit elháríthassam.

— Doktor ur, ha haboztam: azt annak tulajdonítsa, hogy valóban nem tudom, hogy mit válaszoljak. Midőn Hunter Henry ur tagadja, hogy ezt az aszonyt ösmeri, sőt azt állítja, hogy soha sem látta, ő a tiszta igazságot látszik mondani. Másfelől, Gwinn kisasszonynak az a konok állítása, hogy ösmeri nagyon különösnek és gyanúsak tetszik. — Egész a mai napig teljes hitem volt Henry urban; és most nem tudom, hogy mit gondoljak Gwinn kisasszonnyal oly biztosan látszott ötlet a kocsiiban felüsmerni.

— Ő nem látszik olyannak a ki egy sötét titkot hordoz magában, — mormogá a doktor leütött fővel, és mintegy magával beszélt.

— Hunter Henry ur? Nem az. Soha sem láttam embert, kinek külseje tisztább lelkiismeretet mutatna. De Doktor ur, ha Gwinn kisasszonynak csak ugyan Henry ur az ellensége, hogy van az, hogy a nevével nem ösmeri?

— Hja, ez ismét más dolog. Ugy látszik, hogy a Hunter névre nem fektet semmi súlyt.

— Mi volt a neve annak — az ellenségnek, akiről beszélt? — kérdé Ausztin. — „Ellenségnek” kell neveznünk jobb név hiányában.

Tudja doktor ur?

— Nem tudom; nem vagyok képes kivenni belőle. Soha sem tudtam azt tenni. Ma ismét kérdeztem, de kikerülte a választ.

— Hunter ur azt gondolta, hogy mi

amelyben a magyarországi oláhok sorsa van leírva. Ez a sors, amint le van írva, igen szánandó. De ha az emlékirat rajzai, állításai és adatai valók volnának, akkor kevésbé volna szánandó az ott leírt szegény román nép, mint inkább a magyar nemzet, amely e nép számára ezt a sorsot készíti. Mert ez esetben kénytelen volna lemondani arról a tiszteletéről és rokonszenvről, amelyet magának ezér éves itléte alatt Európa többi népeinél szerzett. Semmi kétség, a bukaresti emlékiratnak egyelőre nincsen is más célja, mint a magyart megfosztani attól a jó hírnévtől, amelyet eddig élvezett, mint oly nép, mely Európa keletén egyetlen bizonyult államalkotó erejének mind azok közül, amelyek a népvándorlás áradatával Ázsiából ide beözönltek s itt megtelepedtek. Ez a nép a kilenczedik évszázad végén költözött mostani lakóhelyére, itt keresztény államot alapított s azt mindama viszontagságokon át, amelyek Európát a lefolyt ezer évek alatt érték, megtartotta egész a mai időkig, amikor ezer éves fennállásának jubileumát készült megülni.

Kétségtelen, hogy birodalmat megalkotni és fenntartani erre való komoly erkölcsök nélkül nem lehet. Ez erkölcsök két-félék; egy része katonai, a másik része az, amely a békében teszi feladatát. Katonai tehetségekkel alapítottak és azokkal védették meg a birodalmat; erkölcs pedig és méltóság és rend és igazság és szabadságszeretet tartották fenn mindekkoráig. Ezek egyezéskor állami élet tanulságai és hagyományai. Mi dolog történt a magyarral ami arra indította, hogy ez erkölcsöket, e hagyományait ujjakkal cserélje fel, olyanokkal, a minőkkel a bukaresti emlékiratban jellemeztetik?

A magyarral valóban semmi új, semmi különös nem történt; legalább semmi olyan, ami arra indíthatná, hogy régi természetéből kikelve új ösvenyekre lépjen. Ellenben körülötte, rajta kívül igenis történtek dolgok, amelyek magyarázatát megadják annak, hogy miért hureztoltatik álnokul befekettette a művelt világ ítélőszéke elé.

Történt az, hogy a nemzetiségi eszme vezérlő eszméje lett a népeknek a hathatós eszköz a politikának. Hogy ez az eszme Nyugat-Európa sorsa alakításában is mily döntő szerepet játszik, mutatja az olasz és a német egység s a latin fajok egyesülésének gyakori emlegetése. Oroszország ragadta kezébe a szláv ideát s inkább ezzel, semmint hadseregével tartja bizonytalanságban Európa keletét. És a mi délkeleti szomszédságunkban megalakult a legifjabb államok s királyságok egyike: az oláh királyság, európai nevén Románia. És mióta e változás megtörtént, azóta a birodalmunkban lakó nem magyar fajok állandóan háborgatva, izgatta vannak. Évszázadokon át leghűb népeink és fejeváltásaink, szlávok és oláhok most állandó csatáznak, állandó bujtogatásnak, nyugtalanításnak áldoztatók. Ezek pedig vétkes törekvések Magyarország, sőt az illető népfajok békéje és érdekei ellen. Történeti hagyomány, jog, geográfus fekvés, maga az illető népek hangulata köztudata és helyzete: mindez semmi jogcímzet nem ad ama felforgató törekvésekre, amelyek a pánszlávizmus és dakoromanizmus eszméinek nevében itt folytattnak. Ily jogcímzet az európai intelligenciába becsapásni a magyar nemzet szemérmétlen eltagadásával; ez a bukaresti emlékirat első célja.

Hogy az emlékirat célját el nem érheti, az iránt nyugodtak vagyunk. Mesékel gyermekeket és a tudatlanságot lehet félre vezetni. Hazugsággal az együgyűeket és hiszékenyeket. Az emlékirat fegyverei pedig ily fejeváltásból szedettek; ellenben a közönség, a melyre hatni kíván, távol attól, hogy gyermek vagy hiszékeny tömeg lenne, az európai értelmiségnek éppen színe-virága, a vezérlő elem a nagyhírű európai nemzeteknél: tudó-

tán nem találkoztak, jobb lesz a Gwinn kisasszony mai láogatását a testvére előtt eltitkolni. En pedig celszerűtbbnek tartottam volna azt neki megmondani.

— Ne tegye — vágott közbe Bevary, kezét ijjedt és figyelmeztető mozdulattal emelve fel. Az egyedült ut az, hogy ötlet és Hunter Henryt távol tartuk egymástól.

— Vajjon mi hozza át a városba? — mondá Ausztin tündő hangon.

— A doktor átható tekintettel nézett az Ausztin szemé közé, s azt kérde:

— Nincs fogalma róla?

— Nincsen. Azt látszott értesemre adni, hogy valami dologban minden esztendőben el jön ide.

— Jó. Fiatal barátom, ne is igyekezzék azt megtudni. — Nem volna kellemes titok.

Beszéd közben felállott, intett a fejével s kiment, Clay Ausztint a legnagyobb csudálkozásban hagyva. Ez ez nem apadt, midőn egy órával később a dr. Bevary zárt kocsiával találkozott, mely gyorsan robogott végig az utcán, s benne a doktor ült, — Gwinn kisasszonnyal az oldala mellett.

VI.

Nyomában.

Azt hiszem már említve volt, hogy a Qualék szomszédságában levő, de külön álló házban két család lakott. A földszinti részben Shnek Samu, a felesége, és a gyermekei; a felső és jobb részében Bakendalák laktak. — Különbözőbb embereket képzelni sem lehet; az egyik éppen olyan tisztességes és becsületes volt, a milyen becsutlen és rossz hírű a másik.

(Folyt. köv.)

sok, professzorok, politikusok és egyéb nyilvános szereplést férfiak. Ezt tartjuk szem előtt, midőn viszont mi, a magyarországi főiskolák ifjúsága a következőkben válaszolva, e kiváló forum figyelmét kérjük. Tudatában vagyunk annak, hogy súlyos feladat ily közönség elé lépni fiataloknak. De mentesgünk az, hogy a bukaresti provokáció nélkül soha sem lettünk volna oly vakmerők, hogy mi, magyar fiatalok próbáljuk kitanítani Európa értelmi vezetőit; és további mentesgünk, hogy mi legalább saját hazánk, hazai viszonyainkról beszélünk, melyeket módunkban van ismerni; míg ellenfeleink kétes források alapján, egy idegen nemzet viszonyait ismertették illetéktelenül.

II.

A vádak, amelyek ellenünk felhozottak, általánosítva a következők:

a) A magyar nemzet a magyar állam területén levő román nép kulturájának ellensége volt a multban, és az a jelenben.

b) A magyar nemzet a magyar állam területén levő románágot következetesen elnyomta a multban, elnyomja ma s megfosztani igyekezik minden polgári jogától, szabadságától.

c) A magyar nemzet a magyar állam területén levő románágot nemzetiségétől törekszik megfosztani és hogy egyáltalában a magyar faj a románnak, mint fajnak kérelhetetlen ellensége, minden tényével élete ellen tör A magyar tehát törvényhozási, társadalmi, községalkalmati törvényhozási, gazdasági, közszolgalmati törvények között felhasznál a román elem kiirtására. Mindebből a bukaresti emlékirat végeredményképpen kihozza azt, hogy a magyar keleten rendet bomlasztó elem; a szabadság s a nyugati kultúra ellensége, amelynek kényuralmát korlátozni Európa feladata. A román elem pedig a rend és nyugati műveltség őre, s ebben ez elemet Európának támogatnia kellene.

Midőn az emlékirat czáfolatába bocsájtunk, nem választjuk azt a rendszert, hogy lépésről-lépésre kövessük az emlékiratot, adait meghazudtolva, tételeit bonczolgatva. Ez ugyan ránk nézve könnyebb, de az olvasóra fárastóbb lenne. Czélunknak is szerencsére jobban kedvez az, ha elfogadjuk a következő álláspontot: vagy igaz mind az, amit a fenti három pontban összefoglaltunk, vagy nem igaz. Ha igaz, akkor pertünket elvesztettük és jelentéktelen dolog, hogy a bukaresti fiatalok a magyar igazságot nem tudta az igazsághoz méltón keresni, hanem hazugsággal védelmezte. Ha ellenben nem igaz a fenti három pont, akkor viszont jelentéktelen lenne mind az, ami a memorandumban adatképpen fel van hordva, ha mindjárt merő véres igazság lenne is valamennyi.

A súlyos kérdések tehát ezek: Igaz-e, hogy a magyar nemzet ellensége a magyarországi románoknak; igaz-e, hogy áldozta a multban, áldozta a jelenben állami intézmények segítségével; igaz-e, hogy a magyar Európa keletén a rendet bomlasztó, a nyugati kultúrát és szabadságot veszélyeztető elem, amellyel szemben a románok a rend és nyugati műveltség őre?

Es a kérdések sorából áll elő egy új kérdés: mi az, ami mindezekre megadja az illetékes feleletet? Kétségen kívül semmi más, mint az állapotok hí rajza és ismertetése a multban és a jelenben, és az állapotok mellé ismertetése az intézményeknek és törvényeknek, amelyek magyarországi román testvéreinkkel közös sorsunkat intézik.

A válasz nyugodtan szömbeszáll a vádaskodással s amint említők, alaposan, erővel teljesen utasítja vissza, czáfolja, hazudtolja meg állításait, mindig a valóságnak, a ténynek amaz egyszerű, szinte száraz tudatásával, amely sem frázisra, sem czikornyára nem szorul, mert önmagában is erő, igazság, amit megdönteni nem lehet.

A válasz aztán következőleg végez, a sötét, az egyrészt ferdített, másrészt egyenesen hazug memorandummal:

A gyűlölség oka tehát nem az, ami a román fiatalok memorandumában oknak mondva van. Egyetlen oka a gyűlölségnek a magyar állam fenállása, gyarapodása, új virágzással kecsegtető jövője. Ez utját állja a hevesebb vért oláh politikuskok politikai ábrándjának, amelynek javára értékesítették a mese az autochton erdélyi oláhágról; utját állja minden románok egyesítésének a dakoroman birodalomban. Mert az egészen bizonyos, hogy mi Magyarországon fennáll, addig birodalma határait védeni fogja románok ellen és mindenki ellen.

A lezajlott évszázak erősebb fegyvere a kard volt és Magyarország megvédte határait karddal is; de akkor sem felede, hogy a kard csak a külső ellenség ellen jó, itthon nagyobb fegyver a szabadság és az igazság. És a magyarnak a dúló harcok viharában is gondja volt ez erkölcsi javakra s megőrizte a pajzsa alatt élő népek számára a szabadságot is.

A modern életben már nem a kard, hanem a műveltség, a munka és a szabadság a nagyobb erejű fegyver. S a midőn a magyar nemzet ma e fegyvereket forgatja minden erejével, mégis nem felejtí a kardot sem; nemzeti államát ép úgy kész karddal is védelmezni, mint ahogy nemzeti alkotmányát 1848-ban védelmezte két nagyhatalom; az osztrák és az orosz egyesült hadai ellen.

A törzsszék utolsó kiáltása kezéből a

kardot, de nem ütötte ki szívéből erkölcsi és az erkölcsök tizenkét évi elnyomását kard és kelevéz nélkül meghozták diadalát.

Első királyunk, kinek koronájában a magyar állameszmé egész szentsége és serehetetlensége fűződik, akit az egyház és a közélet avatott s kinek mint jogutóda a magyar király, ma is viseli az apostoli című Szent István királyunk jelszava volt: Ha isten velünk, ki ellentünk? E mondas ma a nép ajkán közpéldászképpen s arra utbennünket késő unokákat, hogy minden dgainkat igy igazítsuk, hogy istenünk szöbességét el ne veszítsük. Ő reá hivatkozunk midőn sorainkat befejezzük Ő legyen tanmami igazságunkban. Nyugodtan, de nem öltöbe tett kezünkkel nézünk a jövőnd elé.

Ő neki egy lehelletére el fog oszlati véres gyűlölség, mely ellenfeleink szívében tombol és neki egy intésére meg fognak világosodni az elmék. Mert a gyűlölség román és magyar közt természetellenes dolog, kárása a jelen nemzedék rövidlátása.

Magyar és oláh mindenik idegondulva beékelve Európa keletén a szláv tengzár, elválasztja egymástól a déli és északi szlávágot, egyuttal szükségképeni akadályává léte és legutóbbi közül kiinduló némely aspiacionának. Földrajzi fekvésénél fogva soha nem volt két nemzet szorosabb barátságra érvetségre utalva, mint ez a kettő. És elől az idő, melyben késő nemzedékek csodálkossal fognak arról beszélni, hogy volt egykor is, amikor e kettő vak gyűlölettel egymással szemben. Mi magyarok ezt még régen látjuk, de már az oláh táborban is vannak, akiknek lelkében dereng ez a igazság.

Es az utolsó szó, amelyet e könyvben ajtkunkra veszünk, ez legyen:

az Igazság.

A lefegyverkezés előszöle.

A párisi Figaro azt állítja, hogy Vilmos császár azt mondta Salisburynak, hogy Németország nem folytathatja tovább is a fegyverkezést, mire Salisbury így felelt: „Csak egy olyan hatalmas uralkodó, mint a császár, járhat elől a lefegyverzés jó példájával.” Erre a császár lemondott arról a tévedéről, hogy Angliával vette fel a lefegyverzés kérdését.

Salisbury kijelentette, hogy Anglia rokonszenvez a békésösszvetés tagjaival, azért az összes európai hatalmakkal jóllátó akar állani.

Salisbury, hogy ennek a nyilatkozatnak nyomatékot köleszönözzön, azt kívánja, hogy Waddington francia nagykövet is menjen Hatfieldbe, annak igazolására, hogy ott semmiféle olyan tárgyalások nem folymak, melyek Franciaországnak aggodalmat okozhatnának.

De Waddington pénteken, e hó 10-én határozottan visszautasította a meghívást és csak miután Salisbury Párisban is tett lépéseket, vasárnap este jelentette be, hogy hűfőn megérkezik.

Az asztalnál csak Salisbury ült a császár és Waddington közt, a kik iránt a császár nagyon hideg volt, midőn csak kétszer szóló hozzá.

Salisbury lépten-nyomon arról iparkodott a császárt meggyőzni, hogy a parlament határozottan ellene van annak, hogy Anglia teljes cselekvési szabadsága bármilyen tekintetben is megszoríttassék.

A császár erre így szólt egyik gy mekkori barátjához: „Az angol politika a diplomácia sokkal ingatagabb, semhogy támaszkodni lehetne.

A császár cseppet sem volt elragadtatott utazásának politikai eredményét által. Salisburyt a parlamentben legközelebb megintpellálják az angol politikára vonatkozólag, Franciaországban nagyon tévednek, ha azt hiszik, hogy Anglia franciaellenes érzelmeket táplál, mert ellenkezőleg, nagyon rokonszenvez vele.

Anglia nem csatlakozott a hármassövetséghez s Anglia és Olaszország közt csak nézet- és jegyzékcseré folyt. Salisbury azt hiszi, hogy a béke még nagyon sokáig fog tartani.

A hatalmak majd háttérbe szorítják a balkánfélszigeti érdekeiket, s így vége lesz a veszedelemnek.

Vilmos császár is ismételve hangsúlyozta békészeretét, s többek közt valószínűleg így szólt: „Felhatalmazom önt annak kijelentésére, hogy ha a német császár bárról beszél, akarja is hogy béke legyen.”

Idegenek névsora

(Julius 20.)

Báizini szállo. Szabó Ferenc utazó Bethlen Balog József birtokos Deés. Lefkovics N. kereskedő Debreczen. Hendl Ferenc vasuti titkár Delreuz Cséts Józsefnek birtokos M.-Vásárhely grf. Bethlen Gy. birtokos Drág. Baróthi Jenő postaigazgató N. Szabó Dobrai Sándor gépész Csáki Gerbó.

Nemzeti szállo. Francz Károly magánzó Á. Muicsán György utazó Bécs Dr. Pecz Vilmos tanár Bpest. Kovács Miklós gazdasztisz Tasnádi Szántó, Dr. Jón Lajos birtokos Rákos. Poldner Adolf birtokos Magyar Lajos grf. Bethlen Bálint birtokos Gerend

H i r d e t é s e k.

Sz. 10039—1891.

656. (2—3)

15.283. szám.
V. 1891.

655. (2—3)

Arlejtési hirdetés.

A vármegye-házhoz szükséges **300 köbméter tűzifa** szállítására

folyó évi augusztus hó 4-én délelőtt 10 órakor

a vármegye-háznál tartandó versenytárgyaláson a legutányosabb ajánlattevőnek fog kiadatni.

Vállalkozni szándékozók felhivatnak, hogy a versenytárgyalás előtt a vármegye-ház udvarára két köbméter fa beszállítása, **50 frt** bántpénzzel ellátott bélyeges zárt ajánlatot adjanak be hozzám, melyben a szállítandó fa ára meghatározva legyen.

A részletes feltételek a II-ik aljegyzőnél addig is megtekinthetők.

Kolozsvármegye alispánjától.

Kolozvártt, 1891. évi július hó 15-én.

Gyarmathy Miklós,
alispán.

Csak rövid ideig tart!

Hatóságilag engedélyezett

VÉGELADÁS.

Üzletfelhagyás miatt raktáromon levő

VARRÓGÉPEKET

családok és iparosok részére eddig elő nem fordult
olcsó árakban eladom.

KOHN SÁMUEL

varrógép-raktár.

Kolozvártt, belközép-utca II. szám, (Mikó ház.)
705. (1—10)

UDVARHELY MEGYÉBEN,

Székely-Udvarhely város mellett,

vasút állomáshoz közel

400 katastrális hold

KITÜNŐ TAGOSÍTOTT

FÖLDBIRTOK,

hirneves téglá és cserépgyárral,

nagy forgalmu savanyuvíz-kuttal

és számos bérházzal,

folyó évi Szent-Mihály naptól

6 évre haszonbérbe kiadó.

Értekezhetni:

UGRON ÁKOSSAL

706.

Székely-Udvarhelyen.

(1—5)

Dr. BLAU ANTAL orvostudós tanácsa

a lábizzadás

és

a hónaljak izzadása ellen.

Az esetleges kellemetlen szag is azonnal megszűnik.

Az alkalmazás kényelmes, a hatás biztos és meglepő!

Egy tégely ára használati utasítással 90 kr.

Figyelmeztetés! Csak is az a készítmény valódi, mely Georgievits Pál gyógyszerárában a „Megváltóhoz” Ujvidéken készült, hova a vidéki megrendelések kéretnek.

Kolozsvártt csakis **TANÁCS JÓZSEF** orv. gyégytárában a „Szen'háromság” belmonostor-utca 15. szám.
597. (5—6)

Arverési hirdetmény.

1891. évi Szeptember hó 17-én, reggeli 9 óra-
kor a maros-vásárhelyi m. kir. pénzügyigazgatóság hivatalos helyiségében tartandó nyilvános szóbeli árverés-
sel összekötött zárt írásbeli ajánlatok útján következő tárgyak,
ugymint a kincstár tulajdonába átment **Wermescher György-féle**
szász-régeni szeszgyár, és pedig:

1-ször. A szász-régeni 724. számú telekjegyzőkönyvben A
1517, 1520, 1531, 1681, 1682. és 1683. hr. számok alatt foglalt
szeszgyár-telep.

2-ször. A 724. számú telekjegyzőkönyvben 2657, 2658. és
2660. hr. számok alatt foglalt 528, 480 és 368 négyszögöl ki-
terjedésű 3 darab szántó 2 frt 6 kr., 1 frt 88 kr. és 1 frt 44
kr. katasteri tiszta jövedelemmel.

3-ször. A szeszgyár-szerelvények és egyéb ingóságok a nagy-
méltóságú m. kir. pénzügyminiszteriumnak 1891. évi június hó
20-án 49102. szám alatt kelt magas rendelete folytán a legtöbb-
bet ígérőnek örökáron el fognak adatni és pedig a következő
kikiáltási árak mellett:

a) a fenti 1-ső pontban jelzett ingatlanoknak kikiáltási ára
8791 frt 94 kr., vagyis a szász régeni kir. járásbírósnak 1885.
évi március hó 23-iki 959. szám alatt felvett birói bealásról
szóló jegyzőkönyvben ezen ingatlanok után kitüntetett 70.335 frt
46 krnyi becsértékből — tekintettel a szeszgyártási szűnetelésre —
ez idő szerint egynyolczad részben fennálló forgalmi tőkében;

b) a fenti 2-ik pontban jelzett ingatlan kikiáltási ára 138 frt;
c) a fenti 3-ik pontban jelzett gyári felszerelvények és egyéb
ingóságok kikiáltási ára 12,000 frt, mint a menyinyiben azok a
kihallgatott szakértők által becsültettek, — tehát a kikiáltási ár
összege 20,929 frt 94 kr.

Továbbá az ajánlatok akár az ingatlanokra külön és a gyári
felszerelvények és egyéb ingóságokra külön, akár ingó és ingat-
lanokra együttesen, úgy a szóbeli árverésnél, valamint a beadandó
zárt ajánlatokban tehetők.

Bántpénzzel a kikiáltási ár 10%-a teendő, mely letett bánt-
pénzből csakis azon összeg tartatik vissza, mely a legtöbbet
ígérő vagy ígérők által ajánlott vételár 10%-ának megfelel; a
vételár fenmaradó része az árverés jóváhagyásáról szóló értesítés
kézbesítésétől négy egymásután következő félévi részletben 6%-
kamatokkal együtt fizetendő be.

Végül megjegyeztetik, hogy a szóban forgó gyár, mint ipar-
szeszfőzde az 1888. évi XXV. t.-cz. alapján igényével bír a ki-
sebbik adótétel mellett termelhető alkohol mennyiséghez való ki-
szesedésre, s hogy az ezen szeszfőzde részére 1890—91. termé-
lidőszakra kiosztott 2320 hectoliter contigens teljes összegében
szintén a vevő rendelkezésére álland.

Az árverésben részt vehetnek mindazok, kik honi törvények
szerint szerződésre jogosítvák és kik a kincstárnak bérhátrálék-
nem tartoznak.

Versenyzők 10% bántpénzzel és óvadékkal lekötendő te-
gyonuk állásáról szóló hiteles bizonyítvánnyal ellátva, oly meg-
jegyzéssel hivatnak meg, miszerint az ajánlandó vételár tekintet-
be való vétele mellett a megbízhatóság foka is kiváló figyelemre méltatni.

Elvégre még megjegyeztetik, hogy az írásbeli zárt ajánlatok-
ha azok 10% bántpénzzel terhelve — az ajánlati összeg szám-
mal és betűvel jelezve — 50 kros bélyeggel azon záradékkal ellá-
tva lesznek, hogy versenyző az árverési feltételeket ismeri és
magát azoknak aláveti, csak kizárólag az árverés megkezdése előtt
lesznek elfogadhatók.

Az ezen árverésre vonatkozó különös feltételek a maros-
vásárhelyi m. kir. pénzügyigazgatóság hivatalos helyiségében ki-
mikor megtekinthetők.

M. kir. pénzügyigazgatóság.

Marosvásárhelyt, 1891. július hó 8-án.

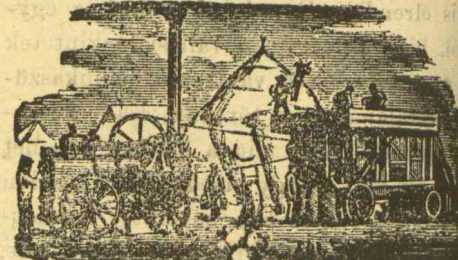
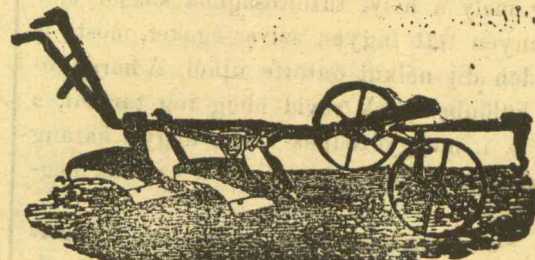
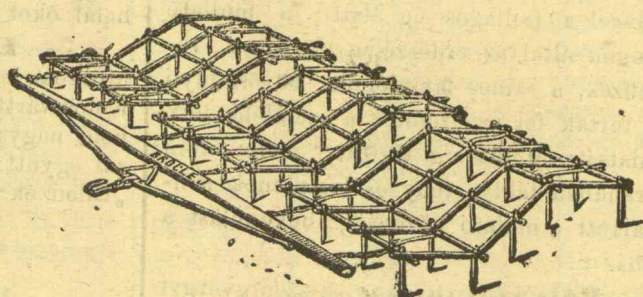
STUCKHEIL GYULA
m. kir. pénzügyi tanácsos,
pénzügyigazgató.

Keresztetik

szakácsné

ki jól főzni és kenyeret sütni tud,
ezt hiteles bizonyítvánnyal igazolni tudja.

Bővebbet külmonostor-utca 42. sz.
704. (1—3)

Gazdasági gépek

nagy választékban.

CSÉPLŐGÉPEK, ROSTÁK,

Trieur, Törökbuza-morzsoló, Szecskavágó,
Répavágó, Daráló, Borsajtó, Eke, Borona,
Szénagyűjtő stb. stb.

legolcsóbb árak és kedvező fizetési feltételek mellett.

GABONA-ZSÁKOK.

TAUFFER FERENCZ

UTÓDÁNÁL,

Kolozsvártt, belközép-utca 6. szám.

622. (7—x)

